

Minister van Buitenlandse Zaken (Stikker) aan minister president (Drees), 8 sept. 1951

Mede bestemd voor Peters en Blom.

Voor het vertrek van Supomo en heden met Subardjo besprak ik de moeilijkheden om thans over de in Den Haag door Supomo gestelde vragen tot oplossingen te komen. Een volstrekt afwijzende houding van ons tegen Supomo zou tot een explosie in Indonesië leiden, evenals commitment van de Nederlandse Regering tot een explosie in Den Haag zou voeren. Subardjo begreep, mede met het oog op onze verkiezingen, dat wij moesten spelen op uitstel. Opheffing van de Unie stond echter op het programma van de Indonesische Regering. Hij hoopte, dat althans in Den Haag een formule kon worden gevonden, waarin studie van en enig uitzicht op een regeling zou worden aangekondigd. Ik heb nogmaals onderstreept, dat wij ons moeilijk in beginsel konden binden en heb dus een vage aanduiding als maximum resultaat gesteld. Subardjo drong er sterk op aan, dat iemand uit Nederland zou overkomen om onze moeilijkheden uiteen te zetten. Toen ik Peters suggereerde, werd dit positief afgewezen, waarop Subardjo de sterke wens uitsprak, dat de Minister van Buitenlandse Zaken zou komen. Het ging niet om de persoon, maar om de functie. Uiteraard heb ik mij op de vlakte gehouden. Ook tegen Subardjo heb ik in zeer positieve woorden onze afkeuring uitgesproken over de rede van Sukarno. Subardjo beaamde, dat deze verkeerd was.

De betrekkingen met Indonesië waren hartelijk. Er werd afgesproken, dat wij over de onderhandelingen met Japan inzake reparatie en visserij nauw contact zouden onderhouden.